



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LXXXIIX. De Contraventione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

picis legalibus loco 73. Surdus consil. 1. n. 92. & consil. 151. n. 27. & consil. 301. n. 22. Brunor. à Sole in locis communibus, verb. contrarietas 2. Acac. Anton. in comment. ad rubr. ff. de condit. & demonstr. c. 1. n. 56. Josephus Sesse Aragon. decis. 52. n. 38. tom. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. conclus. 113. per totam. Cevall. communium contra commun. tom. 4. quæst. 897. n. 884. Mar. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. fin. casu 51. latè de intellectu Galgauer. de conditionib. & demonstrat. part. 2. c. 1. quæst. 19. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. n. 174. Fufar. de substitut. quæst. 245. n. 8. ubi n. 9. limitat, quando adest diversa ratio, de quo etiam Marian. Giurba consil. 15. n. 31. Valenzuel. consil. 100. n. 28. Anell. Aman. consil. 81. n. 20. [Hinc est, quod Contrarium uno cognito cognoscatur & aliud, princ. Instit. de tutel. §. illud 3. Instit. de societ. l. adoptivum 8. §. patronum 1. ff. de in jus vocand. l. si contra 35. ff. de vulg. subst. l. nam quem 149. de V. S. l. penult. Cod. de solut. gloss. in rubr. ff. & C. de acquir. poss. §. l. si merces 25. §. vis major. 6. ff. locat. Hinc quando Jcti docere volunt, quibus quid facere sit permillum, regulariter docent, quibus id non licet; sic enim est jure comparatum, ut quotiens quaritur, quid alicui licet de jure privato, definiri quæstio debeat: licere cuivis omnia, si non prohibeant leges. Vid. G. Forster. 2. obs. 21. ratio, quia diversa juxta se posita, magis elucescunt. Goth. 4. Resp. 3. unde non rectè aliquid solideque cognoscitur, nisi ex contrariis, Reusin. in repet. l. lecta 40. de R. C. n. 55.

X.

CONTRARIORUM contraria est ratio, & contrarius effectus. l. fin. ff. de edendo. l. qui accusare 8. ff. de accusationib. Everhard. in topicis legalib. loco 75. Surd. consil. 350. n. 22. Cels. Argel. de contradict. legitim. quæst. 3. n. 75. [Quod enim operatur propositum in proposito, id operatur oppositum in opposito, l. si ex toto 8. in princ. & ibi Paulus de Castr. n. 3. de leg. 1. l. ult. ff. de legat. 3. l. si contra 35. vers. hic consequens. ff. de vulg. instit. Sic argumentatur Pontifex: si bonum est mulierem non tangere, ergo malum erit tangere, cap. hospitium 17. dist. 32. quod de veris causis contrariis intellige: itaque si quis dicat, mala opera damnant: ergo bona justificant; Respondetur concedendo, dummodo sint verè bona, juxta illud in factis: Quifecerit hæc, vivet in eis. Præclare Hugo: Mala mea jure mala sunt, mala sunt; bona mea nec jure bona.

sunt, nec mea sunt, unde apparet hæc non esse vera contraria. Servi est, vivere non ut vult, ergo liberi est, vivere ut vult, Aristot. 6. polit. 2. vid. l. si creditor 39. de act. empt.

XI.

CONTRARIUM effectum non debent operari inducta ad unum finem. l. legata inutiliter 19. ff. de legat. 1. qui hominem 34. §. fin. de solut. l. 2. ante fin. C. de juram. calum. cap. majores 3. §. sed adhuc. de Baptismo. Cuman. cons. 7. Primum videndum n. 7. vers. ad ea. Cels. Argel. de contradict. legitim. quæst. 3. n. 136. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. conclus. 1010. per totam. ubi n. 4. limitat, ut eadem res possit producere diversos effectus diversarum personarum & rerum, quas eadem persona, vel res potest representare. Sic inducta in favorem, contrarium effectum, non debent operari. l. legatum 21. ff. de adim. legat. l. quod favore 5. Cod. de Legib. cap. quod ob gratiam 61. de Regulis Juris in 6. Cels. Argel. d. tract. de contradict. legitim. quæst. 2. n. 101. & quæst. 3. n. 191.

CAP. LXXXIII.

De Contraventione.

Axioma I.

Contravenire is dicitur, qui divisionem hinc impugnare, vel qui pacta promissa non implet, ut dicunt Dd. in l. si quis major, C. de transact. Pacian. consil. 1. n. 127.

II.

Contravenire nemo dicitur ei, quod nullum est. gloss. in l. transactione finita. C. de transact. l. pen. Cod. de testam. l. successores 10. C. de solut. quia hoc faciendo allegaret propriam turpitudinem, quod admitti non debet. gloss. in l. filios. C. de revoc. his, que in fraud. Cred. Doctores. in l. cum profitearis. C. de revoc. donat. nec obstat. l. 7. Cod. de Agricol. & censit. in qua ei, qui actum nullum gessit, itemque heredibus ejus actui isti contravenire conceditur, quia lex illa locum habet in actu nullo principaliter ob favorem publicum, quo casu is, qui contraxit, potest ipsum contractum impugnare, quando omni respectu nullus est, quanquam non procederet in actu, qui nullus est partis favore, tum enim omnino stare cogitur. Bart. in l. post mortem. vers. secundo casu. ff. de adopt. fal. in l. 7. §. si pasciscar. n. 3. ff. de pact. Berous in cap. si quis presbyter. n. 48. de reb. Eccles. non alien. Vultej. inter Cons. Marp. consil. 34. n. 120. vol. 3.

III.

Contra factum suum nemo venire debet. l. si creditoribus. §. C. de serv. pign. dat. l. filios 4. C. de revocand. his, que in fraud. cred. Dec. cons. 59. n. 20.

n. 20. vol. 2. Cephal. consil. 30. n. 31. lib. 1. & consil. 393. n. 35. lib. 3. Borlat. consil. 157. n. 66. lib. 2. Vult. inter Consil. Marpur. consil. 17. n. 96. vol. 1. & consil. 18. n. 30. vol. 1. vid. infra factum proprium.

IV.

Contravenire licet factio non obligatorio. Bald. in l. 1. C. de liberal. caus. Wefemb. consil. 52. n. 14. lib. 2. quod intellige, cum actus plane est irritus & nullus, nec ejus rescissio à voluntate alterius dependet. Moller. in consil. Elef. 23. n. 25. part. 2. Ranchbar. p. 1. quest. jur. q. 45. n. 17.

V.

Directa contraventio renunciationem inducit. c. cum accessissent. de consil. ubi Panorm. text. in l. 2. C. de jur. dom. impetr. Bart. in l. 1. n. 1. C. de his, qui spont. mun. Gail. 2. obs. 60. n. 10.

VI.

Contraventio inferioris nihil operatur, quando de superioris intentione constat. text. in c. dilecto 25. de prebend. gloss. ibid. in verb. clausula. Schurff. consil. 14. n. 3. in fin. cent. 1. Gail. lib. 2. obs. 60. n. 12. Autoritas tamen superioris à contraventione excusat. l. non videt. de Regul. Jur. Pacian. consil. 1. n. 13.

VII.

Contraventione in una parte tantum mandati facta, in toto mandato contravenit. dicitur. Bald. in cap. ad audientiam. de rescript. Gilm. 4. n. 30. n. 30.

CAP. LXXXIX. De Controversiis.

Axioma I.

Nihil in jure nostro est sine controversia. Tiraquell. de Jur. primogenit. q. 34. n. 24.

II.

Nihil ultatius est inter Dd. quam quaestiones quoque certas in dubium vocare. Fortiterus lib. 4. cap. 2. n. 24. Exempla vid. apud Vigel. de Ratione legendi juris controversi. quibus adde eleg. Ranchin. 2. variat. c. 3. C. l. A. lib. 21. tit. 2. obs. 6. n. 34. Myof. 6. obs. 37. n. 4. Consil. Justin. de confirmat. ff. §. 17. Joach. Scheplitz in promt. Jur. tit. 33. §. 11. n. 1. quod est contra l. ult. §. ult. C. de temp. & rep. appell. Novell. 49. presat. pr. & §. 1. Petr. Matth. consil. 74. n. 32. quod est contra l. 69. §. 1. de legat. 2. Aliud exemplum est apud Hering. tract. de fidejuss. cap. 20. per tot. quod est contra l. 44. §. 1. de O. & A. l. 29. Mand. adde Dn. D. Bithunium in Orat. inaug. ubi Exempla ex Instit. ponit & nominatim ex §. 5. & ult. Inst. qui & ex quib. causis per quos refutari potest dogma Dd. quod in ipsum Jus Can. irrepleat: & in specie in c. 5. de procurat. in 6. Cujac. 22. obs. 16.

CAP. XC. De Contumacia.

Axioma I.

Contumacia est delictum. l. omne 6. §. contumacia. ff. de re milit. l. 53. de re jud. c. cordi. 1. in

appellat. in 6. Umm. in process. disp. 6. n. 2. Ea ratione, quia non fit sine dolo, ut dicit Bart. in l. minor. ff. de min. fac. lex consensu 23. ff. de appell. ubi limitat, quod procedat, quando illa materia subiecta, unde oritur illa contumacia, esset criminosa, Gomez ad §. item si quis. num. 47. Instit. de action. Vid. & Menoch. 2. arb. jud. cas. 153. num. 1.

II.

Contumacia habetur pro praesentia. Auth. qua in provincia. C. ubi de crim. l. 13. §. 2. C. de judic. Menoch. lib. 1. arbit. jud. cas. 36. n. 9. Wefemb. C. C. de lit. contest. n. 40. imò contumax saepe habetur pro confessio l. pen. de Custod. reor. l. 15. §. 4. de jure fisci. Limita: si quis comparere tenetur ratione officii vel juramenti, vel corporalis detentionis. Brunnem. ad l. 11. C. de omni agro deserto. n. 1.

III.

Ob contumaciam censetur facultas appellandi sublata. l. 1. C. quor. appell. non recip. l. 14. §. fin. autem reus. C. de jud. Gilm. 4. i. vor. 3. n. 19. Gail. lib. 1. obs. 132. n. 3. Treutl. 2. disput. 33. tb. 3. lit. c. Paris. 1. consil. 85. n. 22. quod intellige de vera, non de ficta, ab hac enim appellari possit. not. Bart. in l. fin. n. 11. ff. de rescript. in integr. Lancelot. de attentat. in 2. p. cap. 12. n. 142. Vant. de nullit. tit. de nullit. ex defect. process. n. 141. Far. 1. consil. 85. n. 22.

IV.

Contumacia actoris major & gravior est, quam rei. c. causam. 3. de dol. & contum. & ideo difficilius moram purgat, Bart. in l. haec conditio. in fin. ff. de cond. & dem. Tiraquell. laud. de retr. consangu. §. 8. gloss. 2. n. 12. Menoch. 2. arb. jud. cas. 45. n. 1.

V.

Contumacia unius alteri nocere non debet. Bart. & Comm. Dd. in l. cum filius 49. ff. de V. O. Boff. in tit. de delict. n. 61. v. Wefemb. d. l. n. 23. Natt. consil. 549. num. 29. lib. 3. Farin. 1. consil. 56. n. 19. non enim egreditur personam contumacis l. 1. ff. de in lit. jur. l. ejus, qui. 29. ff. de jur. fisci. Corn. consil. 42. n. 9. vol. 2. Castr. consil. 168. n. 7. vol. 1. quod intellige, ut procedat quoad plenum praedictum & plenam probationem. Cornelius & Castr. dd. locis, non autem quoad inducendam praesumptionem & indicium. Ant. Merend. inter Consil. crim. divers. 90. n. 17. vol. 2. Farin. 1. consil. 55. n. 72.

VI.

Contumacia purgatur per absentiam. Menoch. 1. obs. 30. n. 52. Declara hoc procedere de absentia justa, non vero de procurata & causaria, ubi iudex contra absentem tanquam praesentem procedere potest. l. pen. §. ad crimen ibi. & si iusta ratione. de publ. jud. Porro à contumacia excusant omnia impedimenta legitima: qualia sunt captivitas, peregrinatio, expeditio publica, Herren-Geschäfte/Reichs-Dienste/ergitudo vel infirmitas, pestis grassans, locus non tutus, tempestas & vis fluminis, incendium, Wasser- und Feuers-Noth. l. 2. ff. si quis caut. in jud. facti. non obtemp. quae impedimenta probantur.